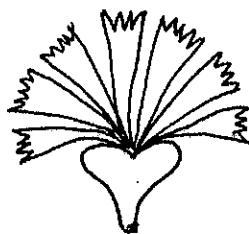

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του ΑΣΚΕ

δρχ. 200

Νοέμβριος '97

αρ. φύλλου 65

Γραφεία: Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ.: 3822315, fax: 3819887

ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Στις 3 του Νοέμβρη έγινε στην Κρήτη συνάντηση των κυβερνητικών ηγεσιών Ελλάδας, Αλβανίας, Σκοπίων, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας και Τουρκίας, ως πρώτο βήμα, όπως λένε, για μία στενότερη διαβαλκανική συνεργασία στο μέλλον, για ένα είδος Βαλκανικής Ένωσης...

Είναι ορθή, ως ιδέα, μια τέτοια προσπάθεια και άρχισε να υλοποιείται, έστω και σχετικά, σωστά. Ως ιδέα, προοπτική και στόχος είναι, φυσικά, ορθή. Είναι τόσο επιβεβλημένη και πρόδηλα αναγκαία, ώστε ακόμη και σε πιο δύσκολους καιρούς, ακόμη και από τη Ν.Δ. (Καραμανλής) και το παλαιότερο ΠΑΣΟΚ, έγινε κατανοητή, παρά την ευρωπαϊκή τους τύφλωση. Το Α.Σ.Κ.Ε., από την ίδρυσή του κιόλας, είχε διατυπώσει την αναγκαιότητα μιας τέτοιας προοπτικής σε πρώτο βαθμό και σε δεύτερο διευρυμένης προς τις παραευξείνιες χώρες και αυτές τις Ανατολικής Μεσογείου. Αυτά όμως υπό την προϋπόθεση της ειλικρινούς διάθεσης ανάπτυξης σχέσεων προς όφελος όλων των Βαλκανικών κοινωνιών (και όχι κάποιων... επιχειρηματιών) (συνέχεια σελ.6)

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Η πρόσφατη κρίση στα Χρηματιστήρια μας έδωσε μια πικρή γεύση του τι σημαίνει η "παγκοσμιοποίηση" στις κοινωνίες και στις οικονομίες των χωρών. "Παγκοσμιοποίηση" που υπηρετεί με συνέπεια ο κ. Σημίτης στην πορεία προς την ΟΝΕ, που έχουν χαράξει οι εοικικοί εντολείς του. Το κεφάλαιο, προκειμένου ν' αποκομίσει υψηλότερα κέρδη, δε διστάζει να προκαλέσει κατάρρευση οικονομιών και κοινωνική εξαθλίωση, χωρίς αυτό να οφείλεται σε πραγματική αδυναμία παραγωγής.

Η κρίση του Χονγκ-Κονγκ

Η κρίση ξέσπασε με την αύξηση των τραπεζικών επιτοκίων στο Χονγκ-Κονγκ. (Μετά την υπαγωγή του Χονγκ-Κονγκ στην Κίνα θέλησαν ν' ασκήσουν αναπτυξιακή πολιτική με προσέλκυση απ' ευθείας κεφαλαίων, πιθανότατα για την ηπειρωτική Κίνα). Το ξένο κεφάλαιο ρευστοποίησε μαζικά μετοχές στο Χρηματιστήριο, με συνέπεια να πέσει κατακόρυφα η αξία τους. Η κρίση αυτή μεταφέρθηκε σ' όλα τα ασιατικά (συνέχεια στη σελ. 4)

Όχι στην ξενόδογλη πολιτική. Η ευθύνη στο λαό για αλλαγή.

Οτι οι πολιτικοί ηγέτες μας σ' όλη τη νεώτερη ιστορία μας, με ελάχιστες εξαιρέσεις, εκπροσωπούσαν ξένα συμφέροντα είναι γνωστό. Στις μέρες μας το κακό αυτό συμπληρώνεται από το γεγονός ότι όλοι αυτοί είναι άνθρωποι - μετριότητες, που καταντά ανιαρό ν' ασχολούμαστε μαζί τους. Ασχολούμαστε από υποχρέωση, για να μπορούμε να ερμηνεύουμε και να προβλέπουμε τις έξωθεν αποφάσεις που μας μεταφέρουν και να μπορούμε όσο πιο αποτελεσματικά ν' αγωνιζόμαστε εναντίον τους.

ΠΑΣΟΚ: Η εξουσία ενώνει, αλλά μέχρι πότε;

Ο κατήφορος του Σημίτη είναι ασταμάτητος. Το ξεπούλημα της χώρας έχει

προκαλέσει τρομακτικές αντιδράσεις. Ακόμη και ο Υπουργός Εξωτερικών Πάγκαλος διαχωρίζει τη θέση του, αφού ο Σημίτης τα δίνει όλα στους Τούρκους. Η στάση του γαλλόφιλου Πάγκαλου, βέβαια, οφείλεται και στο γεγονός ότι γενικά η Γαλλία αυτή τη στιγμή είναι διαμαρτυρόμενη (διαφωνία για επέμβαση ΗΠΑ στο Ιράκ, διαφωνία για την ανεργία στην ΕΟΚ κτλ).

Προσωπικά ο Σημίτης αποδείχτηκε, για όσους δεν τον ήξεραν, τόσο λίγος, που μειονεκτεί ακόμη και έναντι των υπουργών του. Στα ΜΜΕ, που ομόφωνα τον στήριζαν, για να τον κάνουν πρωθυπουργό, ακούγονται όλο και περισσότερες φωνές που τον κατακρίνουν (συνέχεια στη σελ.5)

ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ : ΝΑ ΣΥΝΕΤΙΣΘΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΤΙΘΑΣΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ο Οικονομικός Ταχυδρόμος στις 19.8.97 δημοσίευσε το εξής απόσπασμα από ομιλία του Χένρι Κίσιγκερ, που έγινε πριν από 3 χρόνια :

«Ο ελληνικός λαός είναι ατίθασος και γι' αυτό πρέπει να τον πλήξουμε στις πολιτιστικές του ρίζες. Τότε ίσως συνετισθεί. Εννοώ δηλαδή να πλήξουμε τη γλώσσα, τη θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα, ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του να αναπτυχθεί, να διακριθεί, να επικρατήσει, για να μη μας παρενοχλεί στα Βαλκάνια, να μη μας παρενοχλεί στην ανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή, σε όλη αυτή τη νευραλγική περιοχή μεγάλης στρατηγικής σημασίας για μας, για την πολιτική των ΗΠΑ».

Η κυνικότητά του είναι πρωτοφανής. Είναι απορίας άξιο πώς ένα τέτοιο περιοδικό αποκάλυψε τα σχέδια αυτά. Το απόσπασμα αναδημοσίευσε μετά μερικές μέρες η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ και το περιοδικό ΝΕΜΕΣΙΣ της Λ. Κανέλλη σε άλλη μετάφραση (προφανώς κυκλοφορεί και το αγγλικό κείμενο).

Όπως είναι φυσικό, οι εντυπώσεις ήταν τρομακτικές. Οι πάσης φύσεως υποτακτικοί βρέθηκαν σε δεινή θέση. Ύστερα από πιέσεις την επόμενη βδομάδα ο Οικ. Ταχυδρόμος έκανε μια επανόρθωση : ότι ο Κίσιγκερ δεν τα είπε αυτά σε δημόσια ομιλία του (όπως είχε γράψει), αλλά σε κλειστή συνάντηση (λες και αυτό ήταν το πρόβλημα!). Σοβαρή διάψευση δεν έγινε από κανέναν. Μόνο κάποιοι ασήμαντοι χρηματοδοτούμενοι κονδυλοφόροι τόλμησαν να αμφισβητήσουν τη γνησιότητά του. Μάλιστα ο Μ. Έμπερτ έκανε ερώτηση για το θέμα αυτό.

Η ομιλία, λοιπόν, έγινε. Φυσικά δεν έγινε σε κανένα διεθνή οργανισμό, ούτε σε συνάντηση με ξένους αξιωματούχους, ούτε σε κυβερνητικό όργανο, αφού το 1994 ο Κίσιγκερ δεν κατέχει, πια, δημόσιο αξίωμα. Προφανώς έγινε σε κάποιο σεμινάριο, όπου εκπαιδεύονται στελέχη (διπλωμάτες, στρατιωτικοί κτλ) των Ηνωμένων Πολιτειών. Από κει διέρρευσε (γιατί όχι από κάποιον ελληνικής καταγωγής ;).

Εμάς στο ΑΣΚΕ δε μας αρέσει να αυτοεπιβεβαιωνόμαστε. Αλλά πρέπει να πούμε ότι αυτή τη διάσταση της πολιτιστικής αλλοτρίωσης κανένας άλλος πολιτικός φορέας, μικρός ή μεγάλος, δεν είχε αποκαλύψει και καταγγείλει. Εμείς, χωρίς να έχουμε υπ' όψη μας την ομιλία του Κίσιγκερ, επανειλημμένα είχαμε πει σε ομιλίες μας και είχαμε γράψει στην ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ότι η πολιτιστική μας υποταγή στους δυτικούς μας «συμμάχους» είναι πρώτος στόχος τους, σπουδαιότερος και από την οικονομική εκμετάλλευση της Ελλάδας (πετρέλαιο κτλ) και από την παράδοση εθνικού μας χώρου στην Τουρκία. Γιατί, αν χάσουμε εθνικό χώρο, όπως το 40% της Κύπρου, μπορούμε να ελπίζουμε ότι κάποτε θα τον ανακτήσουμε. Αν διαλυθεί η οικονομία μας, μπορούμε να την ξαναφτιάξουμε. Αν χάσουμε την εθνική και πολιτιστική μας ταυτότητα, ΤΕΛΟΣ. Θέλουμε, βέβαια να πιστεύουμε ότι τα αποτελέσματα αυτών των προσπαθειών των διαφόρων Κίσιγκερ θα είναι περιορισμένα και αναστρέψιμα. Όμως δεν πρέπει να εφησυχάζουμε, γιατί δεν είναι λίγοι οι λαοί που εξαφανίστηκαν οριστικά από τη Γη, όταν έχασαν την ταυτότητά τους.

ΔΥΣΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Κίσιγκερ ήταν σαφής: ό,τι διαφοροποιεί την Ελλάδα από τη Δύση πρέπει να εξαλειφθεί. Μεταξύ αυτών και η ορθόδοξη θρησκεία. Η ΕΟΚ, μέσα σ' όλα τ' άλλα, έχει αναλάβει και αυτό το καθήκον. Φυσικό είναι να δημιουργήσει και σ' αυτό το επίπεδο αντιδράσεις.

Η σύμβαση ΣΕΝΓΚΕΝ καταγγέλθηκε απ' όλους σχεδόν τους θρησκευόμενους Έλληνες. Ο σύνδεσμος «Κοσμάς ο Αιτωλός ο Ισαπόστολος» καταγγέλλει με προκήρυξή του το «υπερσύγχρονο ηλεκτρονικό φακέλωμα», όπου η προσωπικότητα και η ελευθερία του ανθρώπου θα είναι παρελθόν

και οι πάντες θα παρακολουθούνται και θα αστυνομούνται ... Η πατρίδα μας γίνεται ένας νομός της Ευρώπης και παραδίδεται αμαχητί και αλυσοδεμένη εις τους σπουδαίους Εταίρους μας».

Ο Ηγούμενος της μονής Τρικόρφου Λαοιδας προειδοποιεί ότι μέσα σε μια ΕΟΚ 340.000.000 καθολικών και προτεσταντών οι 10.000.000 Έλληνες θα είναι μια μειονοτική Επαρχία και για οποιοδήποτε θρησκευτικό πρόβλημα θα αποφασίζει ο Πάπας. Καταγγέλλει ότι «επιχειρείται η πνευματική υποδούλωση του Έθνους και της Εκκλησίας μας, έναντι κάποιων πακέτων Ντελόρ».

ΠΑΙΔΕΙΑ : Η «μεταρρύθμιση» προχωρεί με «συνεντεύξεις»

Η γλώσσα και τα ιστορικά αποθέματα, λοιπόν, του Ελληνικού λαού είναι σοβαρά εμπόδια για τα σχέδια του Χ. Κίσινγκερ (του σημαντικότερου πολιτικού προσώπου του εβραϊκού λόμπι των Ηνωμένων Πολιτειών) στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

Η ιδέα αυτή δεν ήρθε ξαφνικά στους διάφορους Κίσινγκερ το 1994. Τουλάχιστον από το 1981 κάποιοι εκσυγχρονιστές της εποχής στα Υπουργεία Παιδείας και Νέας Γενιάς (!) έκριναν ότι τα παιδιά του δημοτικού δεν έπρεπε να μαθαίνουν ανάγνωση, γραφή, ορθογραφία και γραμματική. Δεν έπρεπε να διορθώνονται τα λάθη τους σε ό,τι έγραφαν, για να... μην δημιουργούνται ψυχολογικά προβλήματα (!!). Την ίδια στιγμή σ' όλα τα φροντιστήρια αγγλικής όλα τα παραπάνω... αναχρονιστικά συνεχίζονταν και συνεχίζονται και σήμερα, οι δε Άγγλοι εξεταστές είναι ιδιαίτερα απαιτητικοί, για να δώσουν διπλώματα αγγλικής γλώσσας. Έτσι τα Ελληνόπουλα ξέρουν από 14-15 ετών άριστα τη γραμματική της Αγγλικής, ενώ τη γραμματική της Ελληνικής (τα περισσότερα) δεν τη μαθαίνουν ποτέ! (Για τους περισσότερους μαθητές, μάλιστα, είναι 'μαγκιά' και αντικείμενο διασκέδασης να κακοποιούν την ελληνική γλώσσα, όταν σηκώνονται στον πίνακα).

Αμερικανοί σύμβουλοι και υπουργοί!

Αυτές τις φαινές ιδέες περί ελληνικής γλώσσας τις είχαν οι Αμερικανοί σύμβουλοι, που είναι πάντα στο Υπουργείο Παιδείας, και τις υλοποιούσαν οι εκάστοτε Υπουργοί, που κατά κανόνα ήταν ή Αμερικανοί (Γιωργάκης) ή αμερικανόδουλοι (π.χ. Αρσένης). Υπενθυμίζουμε ότι ο Αρσένης ήρθε από την Αμερική, όπου είχε 4 θέσεις, 2 στην αμερικανική κυβέρνηση και 2 στον ΟΗΕ (που ελέγχεται από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ). Δε θα μπορούσε, λοιπόν, να είναι έξω από το πνεύμα του Κίσινγκερ.

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας ότι στόχος της 'μεταρρύθμισης' Αρσένη είναι να βγάλουν : τα σχολεία «ημιμαθείς και ακαλλιέργητους κατώτερους υπαλλήλους των εμπορικών τους εταιρειών, χωρίς προσωπικότητα, χωρίς αξιοπρέπεια, χωρίς απαιτήσεις», ότι θέλουν να μεταμορφώσουν τον ελληνικό λαό «σε μια άμορφη μάζα, χωρίς εθνική συνείδηση, χωρίς πολιτιστική ταυτότητα». Κάθε λεπτομέρεια της 'μεταρρύθμισης' πρέπει να ιδωθεί μέσα απ' αυτό το πρίσμα. Θα ήταν λάθος, να βλέπαμε μόνο το γελοίο του πράγματος και να νομίζαμε ότι απλά

έδωσαν ένα Υπουργείο στον κ. Αρσένη, για να επιδεικνύει την επιπολαιότητα, την αμετροέπεια και την ανικανότητα, που τον χαρακτηρίζουν. Γιατί υπάρχουν όλ' αυτά στη 'μεταρρύθμιση' :

- Τα νέα βιβλία, που μεγαλόστομα είχε ανακοινώσει ο Υπουργός ότι θα υπήρχαν στα σχολεία από το Σεπτέμβρη του 1997, δεν τα είδε κανείς.
- Η περίφημη επιμόρφωση των καθηγητών περιορίστηκε σ' ένα φιάσκο 4-5 ημερών, όπου οι καθηγητές άκουγαν κυρίως ανοησίες και κοινοτοπίες. Οι ίδιοι οι επιμορφωτές δήλωναν άγνοια της 'μεταρρύθμισης', που, υποτίθεται, θα εξηγούσαν !
- Για τους μαθητές το μόνο που άλλαξε (και όχι για όλους) ήταν ότι υποχρεώθηκαν σ' ένα άχρηστο διαγνωστικό τεστ στην αρχή της σχολικής χρονιάς.

Επιλογή υποτακτικών

Από τη 'μεταρρύθμιση', λοιπόν, του κ. Αρσένη έμειναν οι 'συνεντεύξεις'. Στην επιλογή των διευθυντών τη μεγαλύτερη βαρύτητα έχουν οι συνεντεύξεις που δίνουν οι υποψήφιοι ενώπιον επιτροπής, ελεγχόμενης από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Επιλέγονται, λοιπόν, κατά κανόνα οι ημέτεροι, οι υποταγμένοι. Τη στιγμή που γράφεται το άρθρο αυτό έχουν γίνει γνωστές μόνο οι επιλογές στην επαρχία. Οι πλέον ακατάλληλοι για τα ελληνικά σχολεία θεωρούνται οι πιο κατάλληλοι για τους ανθρώπους του κ. Αρσένη. Ο διευθυντής του Γυμνασίου Αιτωλικού, που ήταν τόσο καταξιωμένος στην πόλη, ώστε δεν τόλμησε κανείς άλλος να θέσει υποψηφιότητα για τη θέση του, βγήκε τελευταίος(!) στις επιλογές.

Οι συνεντεύξεις θα επεκταθούν και για το διορισμό των νέων εκπαιδευτικών (μετά την κατάργηση της επετηρίδας) και για την αξιολόγηση όσων ήδη υπηρετούν.

Το μήνυμα της 'μεταρρύθμισης' είναι σαφές : υποταχθείτε, παρακαλέστε μας, εξευτελιστείτε. Ύστερα μπορείτε να μπειτε στην τάξη, να διδάξετε το ίδιο μάθημα στους μαθητές σας.

Παρότι μερικοί εκπαιδευτικοί (κυρίως νεώτεροι, δυστυχώς) πήραν αυτό το μήνυμα, το ελληνικό σχολείο θ' αντέξει και σ' αυτή την επίθεση και σε πολλές άλλες, θ' αντέξει πολύ περισσότερο από τα συστήματα που υπηρετούν οι διάφοροι κύριοι Κίσινγκερ. Αρκεί να μην εφησυχάζουμε.

Την “έκθεση” για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας “της τρίτης χιλιετίας” ανέθεσε η κυβέρνηση στον πιο κατάλληλο. Στο μόνιμο κάτοικο εξωτερικού, καθηγητή στο Εδιμβούργο, με σπουδές στο Ουζμπεκιστάν, φίλο του πρωθυπουργού κ. Σπράο, που διετέλεσε και “αριστερός”. Δηλ. σ’ ένα “εκσυγχρονιστή”. Η “τρίτη χιλιετία” θα πρέπει να διέπεται από τα “αγαθά” της ONE, που με τόση συνέπεια υπηρετεί ο κ. Σημίτης και οι άλλοι ντόπιοι υποτακτικοί. Αυτό σημαίνει, όπως πολλές φορές έχουμε γράψει στην “Ε”, ότι η ONE θα προκαλέσει μηδενισμό σχεδόν των κρατικών κοινωνικών δαπανών και τη μεταφορά τους στις πλάτες των πιο αδύνατων, έτσι, ώστε η ασφάλιση να περιέλθει σταδιακά στον ιδιωτικό τομέα.

Η μείωση των κοινωνικών δαπανών δε θα συνεπάγεται και μείωση των δημοσίων εσόδων. Το αντίθετο μάλιστα, ώστε το πλεόνασμα που θα προκύπτει να αναδιανέμεται προς όφελος των “ημετέρων” και των πολιτικών τους εκφραστών.

Κυβερνητικές σκοπιμότητες

Στο πλαίσιο αυτό κινήθηκε η “έκθεση” Σπράου, η οποία εξυπηρετούσε και τις κυβερνητικές σκοπιμότητες του αδόξως τερματίσαντος “κοινωνικού διαλόγου”, με τον οποίο αναζητούσαν “συνυπεύθυνους” των ειλημμένων αποφάσεων της Ε.Ε., που “πρέπει” να εφαρμόσει η κυβέρνηση του κ.Σημίτη.

Η “έκθεση” ακολούθησε τη βολική λογική που “ξεχνά” πόσα έχουν πληρώσει οι ασφαλισμένοι και πώς έχουν λεηλατηθεί τα ασφαλιστικά Ταμεία και στηρίζεται στη λογική ότι οι σημερινοί εργαζόμενοι θα πληρώνουν τους συνταξιούχους. Έτσι η “έκθεση” καταλήγει σε

κραυγαλέα αντικοινωνικά μέτρα, όπως η κατάργηση της 35ετίας, η αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65, η σοβαρή αύξηση ασφαλιστικών εισφορών, η μείωση των συντάξεων κ.λ.π.

Τελικά το κυβερνητικό εγχείρημα Σπράου είχε παταγώδη αποτυχία και υποχρεώθηκαν να τον “αποκηρύξουν”, χωρίς να σημαίνει ότι δε θα επανέλθουν.

Λεηλασία των ταμείων

Στην Ελλάδα τα ασφαλιστικά Ταμεία έχουν λεηλατηθεί με πολλούς τρόπους. Τα υποχρέωναν να καταθέτουν τα αποθεματικά τους άτοκα στις Τράπεζες ή σε ομόλογα. Τους φόρτωναν, ρουσφετολογικά κλάδους προς συνταξιοδότηση, που δεν είχαν εισφέρει καθόλου. Παραγράφανε ασφαλιστικές εισφορές δισεκατομμυρίων που χρωστούσαν οργανισμοί του δημοσίου και μεγαλοεργοδότες. Ακόμη και σήμερα οι ίδιοι χρωστούν τεράστια ποσά.

Αν τα χρήματα των ασφαλισμένων αξιοποιούνταν από τα Ταμεία προς όφελός τους σήμερα, όχι μόνο δε θα υπήρχε πρόβλημα, αλλά θα κάλυπταν πολλαπλάσιο αριθμό συνταξιούχων.

Απαραίτητο στοιχείο κοινωνικής δικαιοσύνης για το ασφαλιστικό είναι να προσδιορισθούν τα ποσά που έχασαν οι ασφαλισμένοι από τις χαριστικές πράξεις και ποιοι επωφελήθηκαν. Να ζητηθεί απ’ αυτούς που επωφελήθηκαν από τη λεηλασία των Ταμείων η επιστροφή των ποσών που χαριστικά απέκτησαν. Αν δε διασφαλισθεί αυτό, όποιο σκληρό σύστημα και να προτείνει ο κάθε κ. Σπράος θα καταρρέει μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

(συνέχεια από σελίδα 1)

χρηματιστήρια και στη συνέχεια σ’ όλο τον υπόλοιπο κόσμο. Χάθηκαν τεράστια ποσά από τις αξίες μετοχών επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις που δεν είχαν κανένα πρόβλημα παραγωγής έβλεπαν το κεφάλαιό τους να εξανεμίζεται εν ριπή οφθαλμού.

Οι Εθνικές Οικονομίες

Δεν επλήγησαν μόνο οι επιχειρήσεις αλλά και οι εθνικές οικονομίες όπως και η ελληνική. Οι ξένοι κεφαλαιούχοι μετατρέπανε τα ντόπια ομόλογα ή τις καταθέσεις σε ξένο συνάλλαγμα, με συνέπεια οι κυβερνήσεις είτε να υποτιμήσουν το νόμισμά τους είτε να ξοδέψουν τεράστια ποσά από τα συναλλαγματικά τους διαθέσιμα, για να το στηρίξουν. Η Ελλάδα μέσα σε λίγες μέρες έχασε 3 δις δολάρια (απομένουν άλλα 10 δις δολάρια) από τα συναλλαγματικά της διαθέσιμα.

Πληρώνει ο λαός

Ο ελληνικός λαός καλείται, εκτός των στερήσεων που του έχει επιβάλει ο κ. Σημίτης για την ONE, να πληρώσει επί πλέον και το τίμημα της “παγκοσμιοποίησης”, δηλ. τα 3 δις δολ. Ο Σημίτης, μάλιστα, στη Δράμα ζήτησε νέες θυσίες ως το 2000, χωρίς να πει ότι μετά θα βελτιωθεί η κατάσταση. Την ONE τη θέλει το κεφάλαιο, ώστε να “προστατευθεί” από οποιαδήποτε προσπάθεια των κρατών να ελέγξουν σ’ εθνικό επίπεδο την οικονομία τους και να προλάβουν την κοινωνική εξαθλίωση. Ο ίδιος ο μεγαλοκαπιταλιστής Σόρος, αφού έπαθε μεγάλη ζημιά από την κρίση, σε στιγμή ειλικρίνειας είπε ότι η παγκοσμιοποίηση και η αχαλίνωτη κυριαρχία των απάνθρωπων νόμων της αγοράς οδηγεί την κοινωνία στην καταστροφή.

Όχι στην ξενόδοϋλη πολιτική. Η ευθύνη στο λαό για αλλαγή.

(συνέχεια από σελίδα 1)

ή και τον γελοιοποιούν (Μαλβίνα, Λαζόπουλος κ.ά.). Τα ΜΜΕ δεν είναι διατεθειμένα να κατακυλήσουν μαζί με το Σημίτη, άλλωστε πρέπει να προετοιμάζουν τη διάδοχη κατάσταση.

Ο Τσοχατζόπουλος και ο Αρσένης με τις ομάδες τους εμφανίζονται νομιμόφρονες, αλλά δε χάνουν ευκαιρία να διαφοροποιούνται ελαφρώς και να περιμένουν πότε οι Αμερικανοί φίλοι τους θα δώσουν το πράσινο φως για την ανατροπή του Σημίτη. Τα σχέδια είναι έτοιμα. Μένει να δούμε πότε (και αν) θα εφαρμοστούν. Σοβαρότερη αντίδραση εκφράζεται από τους κεντρογενείς (22 κλπ).

Ζητείται αντιπολίτευση

Η Ν.Δ. και ο ΣΥΝ δεν αντιπολιτεύονται την κυβερνητική πολιτική. Είναι συνονθυλεύματα ομάδων και προσώπων, που προσφέρουν τους εαυτούς τους ως καλύτερους υπηρέτες του συστήματος.

Στη Ν.Δ. η έλλειψη σοβαρότητας επιτρέπει ακόμη και την προσέγγιση Ντόρας-Καραμανλή, αφού ο μπαμπάς φιλοδοξεί να γίνει Πρόεδρος Δημοκρατίας με ψήφους και των εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ. Ο Αβραμόπουλος υπενθυμίζει ότι είναι υποψήφιος αρχηγός (και πρωθυπουργός) και ο Μάνος τον κατακρίνει, γιατί δεν είναι ούτε καλός δήμαρχος!

Στο ΣΥΝ οι μισοί θέλουν συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ στις δημοτικές εκλογές, οι μισοί όχι. Οι μισοί είναι υπέρ του Καποδίστρια, οι μισοί όχι. Οι μισοί είναι υπέρ της «μεταρρύθμισης» Αρσένη στην Παιδεία, οι μισοί όχι. Οι μισοί κάνουν απεργίες, οι μισοί όχι. Αυτό μεταφράζεται ως εξής: Οι μισοί θέλουν να μπουν στην Κυβέρνηση με τους εκσυγχρονιστές του ΠΑΣΟΚ και οι άλλοι μισοί με την εσωκομματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ!

Το ΚΚΕ κατακρίνει την κυβερνητική πολιτική στα περισσότερα ζητήματα. Όμως, δεν προωθεί κανένα κίνημα, για να την ανατρέψει. Αντιθέτως, τορπιλίζει την αναγκαία ενότητα στη βάση. Ενδιαφέρεται μόνο να εισπράξει τη λαϊκή δυσαρέσκεια, για να ενισχυθεί ως κόμμα. Δηλαδή, όπως πάντα, αγωνίζεται για τον εαυτό του κι όχι για τον ελληνικό λαό.

Το ΔΗΚΚΙ του Δ. Τσοβόλα ασκεί αντιπολίτευση, αλλά χωρίς να ξεφεύγει από τα όρια ανοχής του συστήματος και χωρίς να διαθέτει οργάνωση, ώστε να προωθήσει κινήματα.

Θ' αλλάξει το σκηνικό;

Η γρήγορη φθορά και γελοιοποίηση του Σημίτη αναγκάζει τους ξένους προστάτες μας να προετοιμάζουν τη διάδοχη κατάσταση. Σύμφωνα με το ένα σενάριο θα γίνει εναλλαγή κομμάτων και η Ν.Δ. με τον Κ. Καραμανλή αρχηγό θα κυβερνήσει για μερικά χρόνια, για να κάνει περίπου ό,τι έκανε και ο Σημίτης. Σύμφωνα με το άλλο σενάριο, συγκροτείται ένα αντι-εκσυγχρονιστικό μπλοκ, που περιλαμβάνει την εσωκομματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ, το μισό ΣΥΝ, το ΔΗΚΚΙ και την ΠΟΛ. ΑΝΟΙΞΗ του Α. Σαμαρά. Αυτό βλέπει ο Σημίτης και από τη μια εξετάζει, αν μπορεί να εκτοπίσει την εσωκομματική του αντιπολίτευση και να φτιάξει το νέο ΠΑΣΟΚ και από την άλλη ετοιμάζει συμμαχία με τους άλλους μισούς του ΣΥΝ και τους μητσοτακικούς της Ν.Δ., δηλ. προσπαθεί να συγκροτήσει το εκσυγχρονιστικό μπλοκ. Το κακό γι' αυτόν είναι ότι σε μια τέτοια περίπτωση δε θα είναι αυτός αρχηγός, αλλά κάποιος άλλος (Κωνσταντόπουλος).

Ο ελληνικός λαός, βέβαια, δεν έχει ανάγκη από καμιά από τις παραπάνω λύσεις. Χρειάζεται μια άλλη πολιτική, που να περιφρονεί την εθνική μας ακεραιότητα, να οδηγεί στην οικονομική ανάπτυξη με σοσιαλιστικό προσανατολισμό και να διασώζει τον πολιτισμό μας. Αυτή, όμως η αλλαγή πολιτικής προϋποθέτει ότι και ο ίδιος ο λαός, δηλαδή ο μεμονωμένος πολίτης, θα ξεφύγει από τη σημερινή του παθητικότητα και θ' αναλάβει τις ευθύνες του.

Το Πολυτεχνείο δεν ξεχνιέται

Συμπληρώνονται 24 χρόνια από την εξέγερση της 17^{ης} Νοέμβρη 1973. Πολλοί θα ήθελαν να ξεχαστεί. Άλλοι θα ήθελαν να είναι μια επέτειος χωρίς περιεχόμενο. Άλλοι θα ήθελαν να γιορτάζεται κατ' οίκον.

Τίποτα από αυτά δεν πρέπει να γίνει. Η χώρα μας είναι εξαρτημένη όσο και τότε. Η εθνική μας ακεραιότητα απειλείται από την Τουρκία όσο και τότε. Η λιτότητα για το λαό και οι μίζες για τους ημετέρους, όπως και τότε. Μόνο ο βιασμός της λαϊκής θέλησης έχει γίνει πιο «δημοκρατικός». Αντί τα τάνκς, τα ΜΜΕ.

Όχι, λοιπόν, στους υποκριτές που «εορτάζουν» το Πολυτεχνείο και διαιωνίζουν την κατάσταση! Ναι, σε αγώνες λαϊκούς!

ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

(συνέχεια από σελ. 1)

και της τέτοιας πορείας ως εκδήλωσης ανεξαρτησίας από άλλους οργανισμούς ή συμφέροντα και όχι ως πρωτοβουλία αμερικανογερμανικής έμπνευσης. Διαφορετικά, όλα θα πάνε στραβά και, αντί για ανάπτυξη βαλκανικής συνείδησης, θα δημιουργηθούν προϋποθέσεις, ίσως, ευρύτερης Βοσνίας... Κάτι που, δυστυχώς, φαίνεται να γίνεται με την «πρωτοβουλία» αυτή της κυβέρνησης Σημίτη, με άμεσο αποτέλεσμα τίποτα να μη γίνει σωστά.

Ο Σημίτης δεν ξεκίνησε την προσπάθεια σαν να ήταν ελληνική, όπως θα έπρεπε, πρωτοβουλία. Απλώς υλοποίησε τις εξαγγελίες του Α. Παπανδρέου περί πραγμάτωσης της αμερικανικής διείσδυσης στα Βαλκάνια με αιχμή δόρατος την Ελλάδα, με την προσθήκη όμως και γερμανικής εισβολής στην περιοχή. Η Αμερική ελέγχει Αλβανία, Σκόπια, Σερβία, και Ελλάδα και η Γερμανία τη Βουλγαρία και Τουρκία-Ελλάδα (Η Γαλλία πρόσβαση έχει μόνο στη Ρουμανία). Τέτοιου είδους όμως πρωτοβουλία μόνο αρνητικά αποτελέσματα μπορεί να έχει και μάλιστα όταν όλες οι άλλες Βαλκανικές χώρες δεν είναι προτεκτοράτα (ακόμη...) και έχουν αυτές ηγεσίες λίγο-πολύ εθνικές...

Έτσι ήταν λογικά αναμενόμενο να συμβούν πολλά αρνητικά για τη χώρα μας, όπως:

Α) Για να δεχτούν να λάβουν μέρος σε μια τέτοια συνάντηση (τους σκοπούς της οποίας, φυσικά, εύκολα μπορούσαν να διαβλέψουν), ζήτησαν διάφορες διευκολύνσεις, όλες σε βάρος μας, που σιγά σιγά θα τις πληροφορηθούμε. π.χ. ο Φάτος

Νάνο ζήτησε την...άδεια να υπογραφούν αλβανοσκοπιανές συμφωνίες με την υπογραφή «η αλβανική κυβέρνηση» και η «μακεδονική κυβέρνηση»(!) και ο υπ. Εξωτ. της Ελλάδας δεν έφερε αντίρρηση... (Ελευθεροτυπία, 8/11/97 σελ.9). Ο Γκλιγκόροφ απείλησε με ... πόλεμο βαλκανικό, αν η Ελλάδα επιμείνει στη διαφωνία για το όνομα(!), ο Μιλόσεβιτς ήρθε, αφού τον επισκέφτηκε ο ... Μητσοτάκης και ποιος ξέρει τι του έδωσε εν ονόματι του Σημίτη, ο Γιλμάζ συμπεριφέρεται ως επικυρίαρχος και οι υπόλοιποι... θα μάθουμε προσεχώς. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της πολιτικής «μεγαλείου» του Κ. Σημίτη.

Β) Στην έκδοση κοινού ανακοινωθέντος εκδηλώθηκαν οι πραγματικές διαθέσεις. Η Ρουμανία δεν ήθελε καμιά ανακοίνωση (Η Γαλλία δεν είχε, φαίνεται, πάρει μέρος στις διαβουλεύσεις κι έτσι διευκολύνθηκε ο Γιλμάζ, να επιτύχει τον παραμερισμό του Θ. Πάγκαλου). Οι αμερικανικές επιρροής χώρες διαμαρτυρήθηκαν για τον υπερβολικά ευρωπαϊκό προσανατολισμό και οι γερμανικές επιρροής για διαφανόμενη απομάκρυνση από την Ευρώπη. Τραγέλαφος. Και τη «μεγάλη επιτυχία» της κυβέρνησης Σημίτη υπογράμμισε η συμπεριφορά (εννοείται εσκεμμένη) της κυρίας Γιλμάζ...

Όλα τα παραπάνω, φυσικά, δε σημαίνουν ότι η Βαλκανική Συνεργασία δεν πρέπει να επιδιωχθεί. Παρ' όλα τα τραύματα που θα επιφέρει ο όποιος Σημίτης, είναι πορεία αναγκαία, που θα αναληφθεί με πραγματικές προοπτικές, όταν και η Ελλάδα αποκτήσει εθνική εκπροσώπηση.

Ο ρόλος του Βαρθολομαίου

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος προσεκτικά μεν, σαφώς δε λειτουργεί ως υποτακτικός της Δύσης. Όπως είναι γνωστό, ο Πατριάρχης διορίζεται από την Τουρκική Κυβέρνηση και είναι Τούρκος υπήκοος. Το Πατριαρχείο προτείνει 5 και η Τουρκία επιλέγει απ' αυτούς τον έναν (προφανώς τον χειρότερο για μας και τον πιο υποτακτικό σ' αυτούς και τους Δυτικούς προστάτες τους).

Ο Βαρθολομαίος είναι δυτικοσπουδασμένος. Μετά τη Χάλκη σπούδασε στη Ρώμη (!), την Ελβετία και το Μόναχο. Οι Δυτικοί τον έχουν βραβεύσει. Κι αυτά, ίσως, δε θα σήμαιναν τίποτα, αν η πολιτεία του στον πατριαρχικό θρόνο δεν ερχόταν να επιβεβαιώσει τους χειρότερους φόβους. Ο Βαρθολομαίος στα 6 χρόνια που είναι Πατριάρχης ήρθε σε σύγκρουση :

- με τον Πατριάρχη Μόσχας Αλέξιο και την Εκκλησία της Ρωσίας

- με τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Σεραφείμ και την Εκκλησία της Ελλάδας
- με την Ελληνική Κυβέρνηση (ακόμη κι ο Πάγκαλος αγανάκτησε), διότι επιδιώκει τη διοικητική (και όχι μόνο) υπαγωγή στη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου (άρα και της Τουρκίας) των 'Νέων Χωρών', δηλ. της Μακεδονίας, της Θράκης, των νησιών του Αιγαίου και της Κρήτης !
- με τον Αρχιεπίσκοπο Ιάκωβο και την Εκκλησία Βορείου και Νοτίου Αμερικής, την οποία διαμέλισε.
- με το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.
- με τον (άγιο άνθρωπο) Αναστάσιο της Αλβανίας και ποιος ξέρει με ποιους άλλους ! Προσπαθεί να υποτάξει τις ορθόδοξες Εκκλησίες στους ισχυρούς της Δύσης. Μέχρι και τη συμφωνία Σημίτη-Ντεμιρέλ βγήκε να υποστηρίξει !

ΣΧΟΛΙΑ

Μήπως μεταφορά;

Έτσι που έχει αποδυναμωθεί από τους διωγμούς ο Ελληνισμός Κωνσταντινούπολης, Ίμβρου και Τενέδου (από τους 200.000 που προέβλεπε η Συμφωνία της Λωζάνης, έμειναν 3.000 γέροντες) και εφ' όσον δεν αποκατασταθεί ο προβλεπόμενος αριθμός, το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης θα υποτάσσεται όλο και περισσότερο στην πολιτική της Τουρκίας και της Δύσης. Μήπως κάποια στιγμή πρέπει να εξεταστεί η μεταφορά του κέντρου της Ορθοδοξίας στο Άγιον Όρος;

Φρικαλέο στη λογική του συνέπεια

Ο τυπικότερος εκπρόσωπος του φιλελευθερισμού, (της ακραίας δηλαδή θεωρίας ότι στο βωμό του επιχειρηματικού κέρδους θυσιάζονται όλα τα ανθρώπινα), ο Μάνος, κριτικάροντας τη θητεία του Αβραμόπουλου ως Δημάρχου τον κατηγορήσε ότι δεν εξασφάλισε άνετη κυκλοφορία των πεζών στα πεζοδρόμια, ούτε άνετο παρκάρισμα!

Ήταν ειλικρινής στην κυνικότητά του. Ούτε λέξη για κυκλοφορία των πολλών, ούτε λέξη για τα άθλια μεταφορικά μέσα. Λίγο ακόμη και θα κατηγορούσε τον πολύ κόσμο, που εμποδίζει τους εκ Κηφισίας να κυκλοφορούν ελεύθερα.

Γερμανοί μετεκπαιδευτές...

Η Πόπη του Τσουκάτου (και όχι μόνη της, υποθέτουμε) μετακάλεσε εκ Γερμανίας ειδικούς εκπαιδευτές κομματικών στελεχών για το ΠΑΣΟΚ. Εκ Γερμανίας,

λοιπόν, θα προέλθουν τα μαθήματα δημοκρατικής οργάνωσης κ.λ.π. για το νέο ΠΑΣΟΚ!

Η μήπως άλλα θα διδάξουν, αντίστοιχα της καϊζερικής και χιτλερικής παράδοσης;

Μετά τα πρότυπα από τη Χιλή του αιμοσταγούς Πινοσέτ, που μας έφερε ο Σπράος του Σημίτη, τώρα και Γερμανικά από τους παλιούς... ακροαριστερους Τσουκάτους.

Ξεγύμνωμα

Τι είναι τελικά πιο εξευτελιστικό, τα γυμνά της Μιμής στην Αυριανή (που στο κάτω κάτω είναι και διασκεδαστικά...) ή η αποκάλυψη της αβυσσαλέας αισχρότητας που αποπνέει από τις επιστολές των σφογγοκολάριων του Α. Παπανδρέου και τώρα του Σημίτη και των λοιπών που τόσο παραστατικά τους στόλιζαν μέσα απ' αυτές;

Αλλά μάλλον έχουν κέρδος. Τώρα θα τους «εκτιμά» περισσότερο ο εκσυγχρονιστής, αφού, ενώ τέτοια έλεγαν για την παρέα του, τώρα τον υποστηρίζουν εναγώνια.

Τέτοιοι αυτοί, τέτοιοι κι οι άλλοι.

Ούτε ίγνος ντροπής

Καλά, δεν είναι αντιαριστοκρατικό, δεν είναι πολύ λαϊκό να συναγελάζεται κανείς με κλέφτες, βιαστές και δολοφόνους; Πώς διέφυγε από το βασιλοβαφτισμένο Σημίτη (και προστατευόμενο του βασιλικού άνδρα Γαρουφαλιά) ένα τέτοιο παράπτωμα; Και τι λένε στα διάφορα σαλόνια; Και καλά που η Κα Γιλμάζ το κατάλαβε και από την ντροπή της που ανήκει στους "κλέφτες, βιαστές και δολοφόνους"

διαχώρισε τη θέση της και κυκλοφορούσε μόνη της! Οι υπόλοιποι όμως;

Τέτοια θα ρωτούσε κανείς τους εκπροσώπους μας, αν τους έπαιρνε, έστω και λίγο, στα σοβαρά. Αλλά βέβαια...

Επιτέλους λίγο γέλιο

Η Κυρία, λοιπόν, που πάει μ' όλους, αλλά και που ζητά επίσημες νόμιμες σχέσεις, δήλωσε πως κατεβαίνει υποψήφια δήμαρχος της (ταλαίπωρης) Αθήνας και, φυσικά, ζητά την επίσημη στήριξη απ' όλους ακόμα και από το ΣΥΝ!

Για φαντάσου! Οι του ΠΑΣΟΚ κρυφογελούν, αφού τι είχαν και τι χάνουν, εκτός (δυστυχώς για μερικούς) του ότι θα πρέπει του χρόνου να κάνουν την κυρία «που χαμογελά ωραία» υπουργό. Μικρό το κακό. Τους ταλαίπωρους όμως του ΣΥΝ, που και θα κατηγορηθούν (ως ουρά του ΠΑΣΟΚ) και υπουργεία δε θα λάβουν, ποιος τους παρηγορεί;

Καταλαβαίνεται τι έχει να γίνει στους επόμενους 10 μήνες...

Αναιδεστιάτη

Πραγματικά είναι αναιδεστιάτη αυτή η κυρία Μαλβίνα και πολύ αντισυναδελφική! Μα επιτρέπεται να προσβάλλει το σύζυγο της κυρίας Δάφνης, την κυρία Πόπη και το σύζυγό της, τον κύριο Γραμματέα του ΠΑΣΟΚ (ακόμα και το βούβαλο της Ν.Δ.); Και τι θα απογίνει το σύστημα; Και τι θα γίνουν οι γλυφτοκόλακες δημοσιογράφοι, που τόσα και τόσα τράβηξαν για να τους εμφανίσουν σοβαρούς, μορφωμένους(!), αριστερους(!) και τόσα και τόσα;

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Μετά τη συνάντηση Σημίτη-Γιλμάζ στην Κρήτη (3/11/97) φάνηκε να εκτονώθηκε κάπως η ένταση, ύστερα από τον καταγισμό των προκλήσεων στο Αιγαίο και την Κύπρο. (Η Θράκη παραμένει για αργότερα...). Οι παραβάσεις και οι παραβιάσεις στο Αιγαίο, η προκλητική «επίθεση» («προσέγγιση» για τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, κάτι που ούτε η ίδια η Τουρκία τόλμησε να πει...) στο αεροπλάνο του υπ. Εθνικής Αμύνης και οι επιθετικές ασκήσεις στο Αιγαίο και Κύπρο προκάλεσαν την επέμβαση ακόμη και του Χόλμπρουκ, που φάνηκε φιλελληνική(!), μετά την καθαρά τουρκική επέμβαση του...Στέϊτ Ντιπάρτμεντ.

Τι συνέβη και τι συμβαίνει;

Το στρατιωτικοεπιχειρηματικό σώμα που κυβερνά τους λαούς της Μικράς Ασίας έκανε επίθεση σε όλα τα μέτωπα, με το γνωστό τουρκικό τρόπο του απόλυτου θράους, για να κερδίσει ό,τι μπορεί περισσότερο, εν όψει εξελίξεων στην περιοχή. Οι Αμερικανοί επείγονται να εκμεταλλευθούν τα πετρέλαια του Αιγαίου και για κάποια λύση στην Κύπρο με κάποια σύμπραξη της Ρωσίας! Και οι Τούρκοι το παράκαναν, με την συμπαράσταση ίσως των Γερμανών (που δεν τους δίνουν μερίδιο στο παιχνίδι) και πιθανόν των Άγγλων, αλλά πάντως με δική τους πρωτοβουλία. Η υπερβολή των προκλήσεων δε φάνηκε αποτελεσματική, αφού δεν προκάλεσε...πανικό στην Ελλάδα, ώστε να διευκολυνθεί ο Σημίτης στις συμφωνημένες (όχι όμως και κατορθωτές, όπως και του Παπανδρέου στο Νταβός...) υποχωρήσεις, και ταυτόχρονα προκάλεσε και αντίδραση στους Αμερικανούς. Η κόντρα πήρε διαστάσεις: Ο Γιλμάζ αποκάλυψε πως οι Αμερικανοί του ζήτησαν να παραχωρήσει αεροδιαδρόμους, για να βομβαρδιστεί το Ιράκ, ο Κλίντον αντέδρασε αμέσως και ο Γιλμάζ έκλεισε το θέμα δηλώνοντας πως η πληροφόρησή του οφείλετο σε... παρεξήγηση. Ο Χόλμπρουκ βρήκε, επίσης, την ευκαιρία να παρουσιαστεί σαν...προστάτης της Ελλάδας (αλίμονο, αν περιμένουμε την προστασία μας απ' αυτούς!) και έτσι να περάσει απαρατήρητη η υπαγωγή του επιχειρησιακού ελέγχου του Αιγαίου στους Αμερικανούς από τη Νεάπολη «λαμβάνοντας υπόψη τα ευρύτερα συμφέροντα της Ελλάδας στην περιοχή»!! Αν είναι δυνατό να γίνει δεκτό να έχουν άλλοι τον έλεγχο στο Αιγαίο! Όσο για τα 12 μίλια αιγιαλίτιδας ζώνης, που θα έλυναν αυτόματα όλα τα ζητήματα και που τα έχουν όλα τα κράτη, κανένας λόγος. Και, δυστυχώς, οι αντιδράσεις, οι φανερές τουλάχιστο, είναι μικρές.

Προχωρούν, λοιπόν, τα σχέδια της Αμερικής στην περιοχή, ελπίζουμε όχι χωρίς δυσκολίες, μέχρι να υπάρξει αποτελεσματική αντίσταση. Ευτυχώς, στην περιοχή αυτή, αλλά και ευρύτερα, άρχισε να εμφανίζεται και η Ρωσία, στοιχείο που με μια ελληνική πολιτική θα μπορούσε να αποτελέσει ευνοϊκό παράγοντα για μας. Στην Κύπρο, ήδη, λόγω και της έντονης ρωσικής παρουσίας εκεί, επιχειρήθηκαν κάποια σωστά βήματα. Μετά την άρνηση της Αμερικής και της Δύσης γενικότερα να πωλήσουν οποιοδήποτε οπλισμό και ειδικά τεθωρακισμένα τελευταίας τεχνολογίας, ο Κληρίδης και το ευρύτερο μέτωπο που στηρίζει αυτή την πολιτική αγόρασαν 41 άρματα T-80 και μαζί με άλλες ενέργειες (τους S-300, το ενιαίο δόγμα άμυνας, έστω και ελλιπώς αναπτυσσόμενο, λόγω απροθυμίας των ενδοτικών στην Ελλάδα και Κύπρο) να ανατρέψουν την τουρκική υπεροπλία. Ακόμη και η εξαγγελία (αυτό δε σημαίνει πως θα πραγματοποιηθεί κιόλας για τους ίδιους, όπως και παραπάνω, λόγους) της «παλλαϊκής άμυνας», με πιο σοβαρές κινήσεις, θα αποτελούσε ανασταλτικό παράγοντα και για το ξεπούλημα του Αιγαίου. Ήδη τα αποτελέσματα της εφαρμογής της «παλλαϊκής άμυνας» στην Κύπρο είναι εντυπωσιακά, ακόμη και στο επίπεδο ηθικού και αυτοπεποίθησης.

Οι αντιδράσεις στην πολιτική της κυβέρνησης είναι πολλές και από πολλές πλευρές, ακόμη και μέσα από την κυβερνητική παράταξη. Πρόβλημα είναι η επιχειρούμενη σκόπιμη ανάμιξη σ' αυτές και ομάδων φασιστοβασιλικών, με κίνδυνο να διευκολύνονται κάποιοι «διανοούμενοι» κονδυλοφόροι, ανόητοι ή εξωνημένοι, να τις βαπτίζουν συλλήβδην... σοβινιστικές!

Γιορτινή Συγκέντρωση του Α.Σ.Κ.Ε

Στις 18 του Οκτώβρη το βράδυ στα Γραφεία του Α.Σ.Κ.Ε έγινε συγκέντρωση φίλων του Α.Σ.Κ.Ε. Τα προηγούμενα χρόνια τέτοια Συγκέντρωση γινόταν στο τέλος του Γενάρη ως «πίτα του Α.Σ.Κ.Ε», όμως σχεδόν πάντα μας τα χαλούσε ο καιρός και έτσι αυτή η «γιορτινή μέρα» μετατέθηκε για τα μέσα του Οκτώβρη. Η Συγκέντρωση ήταν πολύ καλή και η γενική ατμόσφαιρα που επικράτησε καλύτερη από κάθε άλλη φορά. Μετά από σύντομες ομιλίες, (ο Ν. Καργόπουλος έδωσε μια περιληπτική εικόνα του πολιτικού σκηνικού και το ρόλο του Α.Σ.Κ.Ε και ο Σ. Στενός είπε λίγα λόγια για το τι κάνουμε και τι μπορούμε ακόμη) ακολούθησαν συζητήσεις και διασκέδαση. Ευχαριστούμε όλους που πήραν μέρος.